

Bůh by měl něco udělat

1. řízení: Jan 3,1-15

kázání: Jan 3,16-21 **Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.**

Bratři a sestry,

vypráví se mezi křesťany tento příběh:

Pastor George Thomas, který v malém městečku v Anglii vedl svůj sbor, přišel o Velikonocích do kostela a nesl starou ptačí klec, kterou položil vedle kazatelny. Vyprávěl, jak se včera procházel po městě a uviděl kluka, který nesl tuto klíčku. Byli v ní tři malí divocí ptáci třesoucí se chladem strachem. Zastavil ho a zeptal se: "Co to tam máš, synu?" "Jen pár starých ptáků," odpověděl. "A co s nimi budeš dělat?" zeptal se pastor. "Vezmu je domů a budu si s nimi hrát. Budu je dráždit a vytrhávat jim peří, aby se pobili. Určitě se při tom pobavím." "Ale dřív nebo později jich budeš mít dost a přestane tě to bavit. Co uděláš potom?" "Ale, mám pár koček," odpověděl malý kluk. "Rádi si na nich pochutnají, dám ty ptáky jim." Pastor na moment ztichl. "Kolik chceš za ty ptáky, synu?" "Coo ???!! Na co by vám byli, pane? Jsou to jen obyčejní ptáci z pole. Ani nezpívají - a vůbec nejsou pěkní!" "Kolik?" znovu se zeptal pastor. Kluk si ho přeměřil, jako by byl bláznivý a řekl: "10 liber!" Pastor sáhl do peněženky a vytáhl peníze. Dal je chlapci do ruky a ten zmizel rychle jako blesk. Pastor zdvihl klíčku, donesl na konec aleje, kde byl strom a malý trávník. Položil ji na zem, otevřel dvířka a klepáním na mřížku klece přesvědčil ptáky, aby vyletěli. Pustil je na svobodu. To vysvětlilo přítomnost klíčky na kazatelně a potom pastor začal vyprávět tento příběh:

Jednoho dne se potkal Ježíš s ďáblem. Satan se právě vrátil z Rajské zahrady a spokojeně si pochvaloval: "Nuž, Pane, právě jsem nachytl plný svět lidí. Nastavil jsem past, starou návnadu, věděl jsem, že neodolají. Mám je všechny!" "Co s nimi budeš dělat?" zeptal se Ježíš. Satan odpověděl: "Chaa, budu se bavit! Budu je učit, jak se brát a potom rozvádět, jak se mají nenávidět a škodit si, naučím je pít, a brát drogy. Naučím je také, jak vynalézt pušky a bomby a navzájem se zabíjet. Už se těším na tu zábavu!" "A co uděláš potom?" zeptal se Ježíš. "Zabiji je!" hrdě se vypnul satan. "Kolik za ně chceš?" zeptal se Ježíš. "Snad bys ty lidi nechtěl?! Není v nich ani špetka dobra. Když si je vezmeš, budou tě jen nenávidět. Naplivají na tebe, budou tě proklínat a zabijí tě, když se k nim přiblížíš! Určitě si je neber!" "Co za ně chceš?" opět se zeptal Ježíš. Satan se na něj podíval a zašklebil se:

"Všechny tvoje slzy a všechnu tvoji krev!" Ježíš řekl: "Máš je mít!" a zaplatil.

Já vím, je to podobenství s mnoha slabunami a ne úplně domyšlené a právem se vám může zdát takové mělké. No, přece mi přijde v něčem dobré.

Minulou neděli jsem tu četl z Bible ten samý text jako dnes. A mluvil jsem o základech. O tom, že jedním, možná tím úplně základním základem je to, že nás má Pán Bůh rád. Že miluje tento svět, celý svět. Ale taky, že tím Boží příběh s námi nekončí. A nekončí ani naše lidské námitky. Proč teda s tím svým milovaným světem ten Bůh něco neudělá? Aby to bylo krásné místo plné jen krásných lidí a tvorů, které budeme moci milovat i my?

Nebo vám snad tenhle svět nepřijde vymknutý z kloubů? Jakto, že se vždycky najde někdo silnější, který ničí toho slabšího? Ať už se zbraněmi nebo jenom s pomluvou? A jakto, že se najde vždycky tolik lidí, kteří se přidávají na stranu toho silnějšího a přitakávají mu, popřípadě se mu klaní nebo posílají děkovné a přející dopisy? Proč jsou lidské dějiny dějinami ubližování a ničení? Jak to, že se děcka ve škole v dějepise musí učit o dějinách lidí jako o dějinách války? Proč po světě chodí stalinové, hitlerové, usámovéládinové, putinové?

Proč Bůh něco neudělá? Proč Bůh něco neudělá?

A pokud je tato otázka myšlena bolestně vážně, nejenom jako výmluva pro vlastní lenost, pak by měla pokračovat. A co by měl udělat? Co by měl ten všemohoucí a milující Bůh udělat? Zprovodit ze světa všechny gaunery? A to až po tom, co udělají nějakou hrůzu nebo radši ještě před tím? A kdo z nás by po tom na tom světě zůstal? Když to ubližování a vyrvávání z kloubů nosíme každý ve větší či menší míře v sobě. Ono to není tak, že se vždycky najde pár gaunerů, kteří to způsobí. Zatímco většina lidí je slušných a hodných a mouše by neublížila. Mám strach, že tak to není. Že stačí jen okolnosti a příležitost a zrůda se probudí ve větší nebo menší míře v každém z nás.

A do toho zaznívá ten náš křesťanský příběh, říkáme mu evangelium. Právě o tom, jak Bůh tolik miloval svět, že dal svého jediného syna. Ano, tohle Bůh prý udělal. To je jeho zvláštní odpověď na to naše Bůh, který nemohl zůstat v nebi. Bůh sestupující k nám lidem, protože to nemohl vydržet. Bůh, který se jako ztělesnění krásy a dobra, víry, lásky a naděje vydal do rukou nás, lidí. Aby tu skončil tak, jako v dějinách skončil skoro každý, kdo mezi nás lidi přinášel byt' jen odlesk té skutečné Boží krásy a dobra, víry, lásky a naděje.

Tak tohle, jak alespoň věříme, je Boží odpověď na to naše bezmocné pobíhání a ubližování si. Boží vydání se napospas nám lidem. A v tomhle vydání se prý zvítězil. A naschvál říkám prý udělal a prý zvítězil.

Protože jestli je to pravda, jak tohle Boží vítězství mění tenhle svět? Jak proměnilo Stalina a Hitlera? Jak proměňuje Putina, aby neposílal tanky a vojáky na Ukrajinu a nerozdmýchával další válčení a zabíjení? A ukrajina je bohužel jenom jedno z míst, kde se zrovna válčí, zabíjí a ubližuje. Jak to Boží vítězství mění tenhle svět?

Bratři a sestry, skrze Vás. Skrze nás, kteří jsme tomu Božímu příběhu o vítězství skrze oběť uvěřili. To my jsme důkazem tomuto světu, že to všechno nejsou jenom povídačky a naše zbožné přání. My, kteří jsme přitakali a chceme přitakávat životu, jak jsme ho poznali v žití Ježíšově. Slovy Bible: Skrze ty, a všechny ty, kteří vstoupili do království Božího. Skrze ty, kteří chtějí vsadit svůj život ne na sílu a násilí, ale na víru, lásku a naději. Ti se pak snad nepostaví na stranu těch silnějších tady na světě a nebudou fandit a ještě povzbuzovat toho, kdo z pozice své síly může a chce ubližovat tomu slabšímu. A nebudou střílet a mlátit a kopat. Ale taky nebudou ani pomlouvat a vysmívat se. A co teda na druhou stranu máme dělat? Jak máme vzdorovat těm silným? O tom svědčí Bible od začátku až do konce. A je to vlastně dost jednoduché k pochopení: zachovávat právo, milovat milosrdenství a pokorně chodit se svým Bohem.

Ne sami pro sebe a svůj užitek, Ne proto, abychom se dostali do nebe nebo se snad nedostali do pekla. Když čteme ta Ježíšova slova o soudu a životu věčném, je snadné právě upadnout do představ: jednou, v nebi, na věčnosti, popřípadě ti zlí v pekle... . Ale čtème je poctivě. Ježíš mluví o tomhle světě a tomhle čase. Ten život věčný i ten soud a odsouzení, to je taky už tady. Právě v tom, co děláme, jak žijeme, jak už nejsme jenom sami sobě ale i bližním, sousedům, i těm daleko. Právě tenhle život je něco, co má u Boha věčnou budoucnost.

S tímhle přišel na svět Ježíš a byt' očima lidskýma prohrál, v Božím království vydobyl vítězství. Takové, které dokáže proměnit člověka. Mně, Vás tady, snad i ty, kteří skutečný život nenávidí a nefandí mu.

Prosím, modleme se...

Pane Ježíši Kriste, Tobě děkujeme za možnost života, za sílu jít a postavit se tomu zlému a tomu dobrému tady pomáhat. A tebe prosíme za všechny, kteří dělají opak. Za ty velké i malé. Proměň i jejich životy. Amen